

СРПСКИ ВЕЛИКОМУЧЕНИК ИЗ ДАЛМАЦИЈЕ

На данашњи дан (09. 04.) 1749. године умро је српски великомученик из Далмације - Петар Јагодић Курица.

Курица је: Синоним за невиђен примјер људског страдања!? Био је Петар свештеник у цркви Св. Петра у Бировичином селу између Книна и Бенковца (Буковица – Сјеверна Далмација).Због окупационе репресије млетачке власти народ се побунио и 1704. године дигао на устанак. До тада је народ у Далмацији живио доста мирно, не плаћајући никакав порез у новцу или натури – додуше плаћан је сопственом крвљу. Или,како каже народна пјесма, `` крвавом се утирући руком``. Ово је заслуга провидура Александра Молина који је увео плаћање ``дециме``, тј. Десетину прихода од угњетаваних и сиромашних поданика.

Дакле, борећи се за интересе народа, обе вјере са подручја Буковице, Равних Котара и цијеле Далмације, Курица допада млетачке тамнице. Тамо је провео више од 40 година.

Буна је букнула у Сјеверној Далмацији – Буковици.На челу устаника били су: Илија Нанић и наречени Петар Јагодић из Обровца, те биоградски главар Матија Жабетић, Матија Миљанић из Крушева (село код Обровца), Тома Королија из Ивошеваца, Цвјетан Цвјетињанин из Вељани, Радован Корда из Ђеврсака и Новак Вујанић из Ервеника.Генерални провидур за Далмацију, Зане чинио је ``све``, и нажалост у томе успио, да угуши буну, јер је ``враг одио шалу``.

Одвојивши 12 – торицу главара од народа пољуљао је темељ народног отпора.

Како пише Бошко Десница:``Несаломиви и досљедни до краја остали су само зачетници буне: поп Курица и главари Жабетић и Нанић.``. Уцјена провидура Занеа је била монструозна:

``Предаја или смрт вјешањем`!!! Несрећа је хтјела и ``Часни свештеник Мале браће`` (``Degno sacerdote di minori osservanti``) фра Павле Вушковић издаје моје претке. Млетачки коњаници 1708. године упадоше у село и Курицу одведоше у апс у Книнску тврђаву. Уцјењивали су Курицу, али дика и понос свих слободољубивих Срба из Крајине није попустио. Не могавши Петра сломити, спроводе га у Млетке на галију **ГДЈЕ ЈЕ БЕЗ СВЈЕТЛА, У ТАМНИЦИ ПРОВЕО 42 ГОДИНЕ.**

Курица је из затвора пуштен 29. 03. 1746. године. Наиме, инквизитори из млетака почетком 1746. године пишу далматинском генералном провидуру Ђакому Болду: ``Ријешили смо да послуже четрдесет и више година тешког тамновања повратимо на слободу православног свештеника Петра Јагодића,...``.Курица из тамнице излази слијеп и собом доноси звоно које и сада звони у манастиру Крка. Предали су га Грку Петру Шпиро, ``... који га је за толико времена, то јест за отприлике 40 година, издржавао,...``.

``Ако Курицин удес представља невиђен примјер људског страдања и долготрпљенија, скрб Грка Петра Шпиро пружа рјеђи и величанственији примјер једног неизмјереног људског милосрђа``.

Петар Јагодић – Курица умро је 09. 04. 1749. године у Задру гдје је и сахрањен код цркве Св. Илије. Да ли су му кости и сада тамо? Због свега написаног ...``ми у случају попа Курице видимо примјер нечег љепшег и

узвишенијег, примјер отпорности и несавитљивости наше расе, примјер и доказ силне физичке и душевне снаге нашег народа.``.

Нажалост ни потомство се није достојно одужило свештенику мученику. Бар да се не заборави. Изузетак су: Јован Томић, Бошко Десница, владика далматински Николај, Никола Церовац и Срђан Воларевић.

И питање: Да ли у иједној нашој енциклопедији постоји одредница о попу Петру Јагодићу Курици?

Суботица, На Петровдан љета Господњег 2007.

Мр Милорад С. Кураица
село Плавно поред Книна, сада у Суботици